

Fenn a harmadikon

Sürög-forog ablakunk alatt
esőt vág a géparadat –
valamikori csend, a koronák
árnya: nedvesen állnak a fák,
falura álmodják maguk
s dülőkre, ahol suhogásuk
messze úszik a tág szelekben. . .
Kerekek motorok fröcsögnek
    alant az úton – és fenn,
ahova még nem nőhetett
a húsz éves fák ág-böga:
    álmondjuk az esőt,
s fehér zománccfestéssel
ecseteljük fekete éveink –
két kezünk fehéríti meg
az ajtót, deszka-keretet
és mésszel a mennyezetet;
csak egy ablaknyi ég-darab
maradna kék, ha nem felhő
sötétlenc ott ég helyett, –,

zúg, zeng és zoltárol a szél,
viszi a felleg éveket.